

Už to by mi stačilo

Kdybych se jen narodil na této překrásné Zemi,
ale neviděl již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych viděl všude krásu a řád plynoucí z Tvé Moci
i pokaždé když vzhlednu k nebi v noci,
ale neslyšel již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych slyšel ze všech stran chválu Tvé Dobroty,
ale nezažil již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych zažil moudrost Tvého vedení,
které připravilo cestu ke zjasnění
a umožnilo mi vydat se po ní,
ale nedošel jsem až na konec,
už to by mi stačilo.

Kdybych šel tou cestou projasnění
a na každém kroku potkával vřelé pomoci a dobrodiní,
ale neprožil již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych prožil radost i žal,
podle toho, jakým směrem jsem plul,
zda po proudu Tvé Vůle
nebo proti Ní,
ale neobdržel více,
už to by mi stačilo.

Kdybych přijal učení z Tvé Lásky,
která v Pánu Ježíši na Zemi putovala
a otvírala uzavřená srdce,
která ještě nepřestala tlouci,
ale nepochopil více,
už to by mi stačilo.

Kdybych pochopil, že milovat
a tím přát soulad a mír s Tebou
sobě i mým bližním
je cesta ke Světlu,
ale nedostal již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych hledal a bylo mi darováno ještě více,
když Spravedlnost,
která v Pánu Imanueli na Zemi putovala,
uváděla do veškeré Pravdy,

ale nenašel již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych našel vedením ze Světla knihu
Ve Světle Pravdy,
kterou Pán Imanuel - Parsifal - Abdrushin
během svých učení napsal,
knihu od Božího syna,
ale nedostal již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych mohl vše prožít bez poskvrny,
ale má vlastní lenost a nebdělost
mne často zavedla na zcestí,
které mne zabořilo,
ale v rozpoznání toho už neviděl dál,
už to by mi stačilo.

Kdybych prožil v tom sklizeň mé setby
a dobrým chtěním mohl obrátit směr mého putování vzhůru
a dobrá zrna rozesít,
ale neviděl je dál klíčit,
už to by mi stačilo.

Kdybych uvěřil v prožití a přesvědčení,
že vše dokonale řídí
Otec všech, můj Pán a můj Bůh
a jeho dva Synové že vše nám dali,
abychom zlo jako zraňující trnité křoví v sobě rozpoznali
a nevěnovali mu již více
a vše z Jeho živý vyslali s Jeho proudy k cíli,
který nás vynáší z pozemské tíže
do duchovní výše,
ale nemohl již více,
už to by mi stačilo.

Kdybych mohl o tom svědčit
a volat k lidem:

Hle, On je Cesta, Pravda a Život!

a kdyby slyšela mne alespoň jedna duše,
byl bych šťastný,
že štěstí rozrostlo se
jak hořící svíce,
ale nemohl již udělat více,
už to by mi stačilo.

Kdybych padl na kolena
a v niterném rozechvění
mi vytryskly slzy citění,

když otevřený po všem odpuštění šeptal bych:

Jsi Dokonalý, Bůh a Tvůrce krás.
Ve všem tepe z Tebe posila,
vše řídí k rozkvětu a zrání zas,
aby rozhojnila štěstí a blažený čas,
aby hojněji více proudila
a rovnováhu vrátila.

Nová doba, lepší v nás
zní vzhůru vstříc Mu vděčnost zas.

Kdybych neřekl již více,
tak zůstanu v pokoře ohromen,
jak nádherné je dílo Tvé
a já že smím být v něm.

Marek Ištvanek
Slušovice
9-10. 11. 2025

Inspirováno dílem [Stejná mince](#) z 5. řady seriálu [Vyvolený](#) o působení Pána Ježíše na Zemi.

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/marek_istvanek/uz_to_by_mi_stacilo?rev=1762800399

Last update: **10.11.2025 19:46**

